

Podzimní.

Bylo jitra. Listi blouhlo,
chladaň větřík parkem vířil
a s oblohy zachmuřené
k zemi drobný deštěk mířil.

Umíralo léto parné,
rozlétil se z lázni hosté —
ranní budbě v pavilonu
naslouchaly duše prosté.

Zadul vtr. Houslí zvuky
zakvílely osaměle,
až se náhle starým steskem
rozdechvilo srdce v těle.

Jak by moje mrtvé mládí
s těmi tony utíkalo,
jak by plaché stěti s námi
znovu v propast unikalo...

Po sních.

Na čerstvém strništi přecházím.
Babičky sbírají klasy,
sajléček ubíhá do řepy,
z dálky zní koroptví hlasy.

Venkova dítě jsem. Ach, dávno
v městě mi pobledlo všecko!
Však dnes se zdá mi, že opět
veselé vesnické děcko

Bosý a osmahlý školáček
na pastvu ženu houf husí,
rozdmýchám za větrem ohníček —
brambory nechť se v něm dusí!

Když slunko zapadne za hory,
klekání hlahlí šerem,
tu do vsi husím se pochodem
se zpěvem radostným berem.

Na prahu matka nás přivítá —
vočeře na stole čeká...
Mé dětství, kam tě, kam zanesla
ta čása divoká řeka!

OTAKAR ČERVAT:

Za štěstím.

Studie k románům.
(Pokračování.)

Všechny naděje a sny, jež všichni
po celou cestu spřádali ve
svých duších, ustoupily nyní ú-
žasu nad tím horečným a chvat-
ným životem, proudícím v přístá-
višti. Nikdo z nich dosud nevi-
děl ničeho podobného a proto u-
divení jejich bylo dokonalé.

Mnozí obrátili se ještě zpět, ne-
mohouce se nasytit pohledu na
krásný obraz, jež skýtala socha
Svobody, nehybně stojící nad vo-
dami. Mohutná a krásná zaleskla
se v matném úsvitu slunečním,
na okamžik prodravším se mrač-
nou záplavou a budila v duši di-
váků pocit čehosi podivně ta-
jemného.

Holan s dezerou také se dívali.
Od vjezdu do přístavu nepromlu-
vili spolu ani slova. Dojmy pů-
sobily na ně příliš silně a oni až
dosud zdráhali se věřiti, že to vše
je skutečností.

"Tatínku, vidíte?" zašeptala
teprve po chvíli Andula, nedíva-
je se na otec.

"Vidím, děvče, vidím. A sly-
ším také. To je život, až smutno
je mi ze všeho. My proti všemu
jsme nepatrnými červíčky. Samé
železo, samé stroje, jakoby nikde
krve nebylo. Až úzko je mi z
toho," hovořil Holan.

Potom všichni náhle zamlkli,
neboť dolehly k nim zvuky lodní,
hudební kapely. Velebná píseň
velké Kolumbie nesla se nad vl-
nami a v srdech všech vystěho-
vanců budila pocit úcty k té mo-
hutné zemi, již už po cestě na-
sývali novou svou vlastí.

A zároveň a tou plni jakoby
vzpírály všechny ty naděje, jež
prve ustoupily velikému udivení.
Všichni dívali se na život kolko-
lem a výrazem vděku a neměli
prozatím jiné touhy, než být na
pevné zemi.

Loď octla se u jakési velké
dřevěné budovy, před níž se to-
jen hemžilo lidmi. Vystěhovalci
netrpělivě pozorovali cestující
prvé a druhé třídy, kteří vystu-
povali. Někteří očekávání byli
svými přáteli a vítání byli radost-
ně. Mnozí se vítali se slzami v
očích a byli při setkání velice do-
jati. Holan díval se na ten po-
divný život a myslil na svého sy-
na, ku kterému jel. První jeho
myšlenkou bylo, bude-li i on tak
očekáván, jako ti, na něž se díval.
Těšil se na svého syna z plna srd-
ce, tím spíše, poněvadž očekával,
že potom započne šťastnější kapi-
tolu svého života.

VI.

Po celotýdenním pobytu na Elis
Islandě ocitl se Holan s Andulou
konečně na vytožené půdě ame-
rické. Leč necítil žádné radosti
z té svobody. Nejen, že syn ne-
přijel, ale ani o ně se nepostaral,
jak dříve byl slibil. Malý, bílý
parníček odvezl jej ku břehu a
Holan ocitl se v cizině bez rady
a bez pomoci. Kdosi řekl mu, že
v New Yorku bydlí veliká síla
krajanů, ale kde je hledati? Kra-
jané, kteří společně s Holanem
přijeli, dávno byli propuštěni.
Holan, jenž činil dojem nemožné-
ho starce bez síly, držel byl na
ostrově vystěhovalců delší dobu.

Konečně přece jen podařilo se
mu pomocí němčiny, jejíž skrom-
né zbytky uvázly mu v hlavě z
časů vojančiny, dozvědět se, kde
je česká osada.

Byl to jakýsi mladý, hladce o-
holený človíček, jenž si jich po-
všímal, jak tu u svých ranec na uli-
ci stáli a ustrašenými očima blou-
dili s místa na místo.

Promluvil nejprve na ně jakou-
si neznámou řeč, které nerozu-
měli. Holan zavrtěl pouze hla-
vou.

"Was suchen sie?" zahovořil
pojednou človíček, domnívaje se,
že jsou Němci.

A tu Holan sebral veškerou
svou znalost onoho jazyka a vy-
právěl smutně svoji historii.
Neznámý vyslechl všechno po-
zorně, pokýval hlavou a odsuzo-
val nesevdomitost Holanova syna.
Potom jak mohl nejlépe naznačil
jim cestu k české osadě. Potom
podal Holanovi ruku, usmál se na
Andulu a chvatným krokem ode-
šel. Holanovi nezbylo ani času,
aby poděkoval. Chvilu dívali se
oba za ním a když zmizel jim s
očí, zahovořil Holan:

"Tož půjdeme, děvče!"

"Kam?"

"Kam nás oči ponosou," od-
řekl Holan tónem, v němž bylo
znáti úplnou oddanost podivnému
osudu.

Šli ulicemi, plnými ruchu a
chvatu se ubírali, sehnuti pod
tíhou svých ranec, jež nesli na
svých bedrách. Nikdo si jich ani
nepovšímal a oni kráčeli stále sku-
tečně tam, kam oči je nesly.

Prošli různými ulicemi, tu špi-
navými, nečistými, jinde opětně
krásnými a výstavnými, že až
časem na chvíli zastavili se v ú-
žasu. Prošli i čtvrtí, kde bylo pl-
no podivných nápisů, podobných
těm, jež časem v domovině vidá-
vali nad krámy židovských řez-
níků a na synagogách. Po špi-
navých ulicích přecházelo plno
umouněných židů, kteří nebyli
nepodobni polským židům, jež
Holan poznal z svého vojákování.

Dlouhou cestou byli oba notně
unaveni a byli nuceni na několik
okamžiků si odpočinouti. Na ro-
hu ulice se zastavili, uzle položili
na zemi a usedli na ně. Nemluvíli
spolu téměř ani slova. Holan
bál se pohlédnouti na dezeru. Těch
její oči se bál, v nichž dal se vy-
čísti takový nevýslovný smutek.
Rysy tváře její byly jaksi strha-
né, jakoby to ani nebyla ta Au-

dula, to děvče červenolící, na
němž druhdy každý oči mohl ne-
chat. Bál se výčitek. Stále ta-
nula mu na mysl myšlenka, že on
jediný je příčinou všech těch
strastí. A ta myšlenka tížila mu
hlavu, srdce mu rvala a mysl na-
pínala až k prasknutí. Na jazy-
ku stále tanula mu nějaká slova,
jež chtěl říci na svou omluvu a
Andule k útěše, ale jakoby ne-
mohl se k nim odhodlati.

Byl již večer. Namodralá ml-
ha pomalu klesala do ulic, v nichž
znenáhla hluk umklal. Světla
pouličních svítilen smutně poblí-
kávala.

A pojednou zaslechl Holan ta-
kovým zrcelomným pláč. To An-
dula plakala, svírajíc hlavu svý-
ma rukama. Dlouho pláč zdržo-
vala, nechtějíc jím oči přitížit,
ale nahromaděná bolest nedala
se více potlačiti. Vyzněla v pláč,
jenž Holanovi dral srdce a duši
jeho plnil nesmírným žalem. Sám,
vzdor tomu, že zatvrdl během
strastného a trudného života, že
byl jako větrem ošlehaná bor-
ovice vedle lesa, neměl daleko k
pláči.

"Andulko," vyrazil se sebe ta-
kovým zlomeným hlasem po chvíli,
ale dále nemohl ničeho říci k ú-
těše děvčete.

"Neplač! Pro Krista Ježíše,
neplač!" zahovořoval. "Tak mě
bolí ten tvůj pláč, ani nevíš jak!"

Na okamžik Andula pláč v so-
bě zatajila. Lekla se toho otc-
ova žalostného hlasu, který ani lid-
ským se nezdál. Ale jenom na
okamžik. Po chvíli opět propu-
kla v pláč, úpěnlivější a srdec-
eomnější, než prve. A Holan k
Andule se sklonil a k sobě ji při-
tiskl.

"Neplač, není ještě všechno
ztraceno," řekl, ale v hlase jeho
bylo znáti, že sám nevěří svým
slovům.

"Pojď, půjdeme, nemůžeme už
býtí daleko," řekl po chvíli.

Zvedl se, přehodil ranec opět
na ramena a vykročil. Andula
šla oddaně za ním.

Šli zase hezky dlouho. Prošli
nesčetnými ulicemi, ale za celou
tu cestu nedolehlo k jejich uším
ani jediného slova, jemuž by byli
rozuměli. Nohy již sotva cítili,
ale jakýsi podivný pud stále je
hnal ku předu.

Tu náhle zaslechl český ho-
vor. Oba náhle se zastavili.

"Slyšela's?"

"Zdálo se mi, že tu kdosi mluví
česky," zašeptala Andula.

Rozhlíželi se na všechny str-
any, napínali uši, ale nezastlechli
už ničeho. Po ulicích přecházeli
lidé, ale ti nemluvíli česky.

"Nu, chválabohu, nejsme už
daleko. Ještě chvíli, děvče, a
snad najdem krajanů," zahovo-
řil Holan radostně.

A oba pojednou vykročili leh-
čeji, jakoby tím zaslechnutým če-
ským hovorem nová síla natekla
do zvaných těl. (Pokrač.)

Žaludek zemdlí, když jest pře-
plněn a následkem toho jest špat-
ná chuť k jídlu. Úlevy se mu
dostane užíváním Dr. August
Koenig's Hamburger Tropfen,
chuť k jídlu se opět dostaví a
zdraví upevní.

Pí. Rosie Kretschmer
ranhojiška
a vyrábětelka prostředků

České kolenné a bylané masti s dráhy
Jest výborným prostředkem proti o-
travě krve, dále léčí kostičer, revma-
tism, čerstvé nebo zastaralé rány, oční
neduhy, vyrážky, lišej atd. Tyto masti
vyděly sta trpících a pro svoji spo-
lehlivou účinnost nemají sobě rovných.
Navštivte ji osobně nebo dopište, uka-
žte popis své choroby.
Krabátka (5 uncí) 50c.
Na venek poštu 50c.
Adresujte:
MRS. ROSIE KRETSCHEMER,
1603 1942 So. 16th St., Omaha, Neb.

Willow Springs Pivovar
dava
ZELENÉ "TRADING STAMPS"
Za \$3.00 zelených Trading Stamps s každou bednou
Za \$5.00 zelených Trading Stamps s každou bednou
STARS & STRIPES
(3 tucty platových lahví) — cena \$1.25
STARS & STRIPES
(3 tucty kvartových lahví) — cena \$2.25
Kromě toho, že dostanete nejlepší lahvové pivo, dostanete též dvojnásobnou hodnotu v zelených "Trading Stamps."
Pamatujte!
1407 Harney Street.
Objednáte si poštou neb telefonem Douglas 1806 nebo 1685.

ZDARMA! ZDARMA!
\$10 stolní nádobí s vaším monogramem ve zlaté darují
SCHNEIDER & KLEIN
obchodníci rodinnými likéry,
1233 So. 13th St., OMAHA, NEB.
Stolní nádobí o 42 kusech s iniciálkami
bude dáno zdarma s \$35.00 nákupí kořalek, vína a likérů (vyjímaje pivo a líh). Zde je způsob, jakým je lze obdržeti. Když koupíte za 25c. kořalky, vína a likéry od nás najednou a za více, dáme vám ticketu na tolik, kolik vaše nákupě obnáší a až budete mítí lístku v obnosu \$35.00 a tyto nám zašlete, pošleme vám toto stolní nádobí o 42 kusech s iniciálkami zdarma.
Dříve jen milionáři mohli si opatřit stolní nádobí s iniciálkami neb monogramy, avšak učinivše smlouvu s Ohio China Factory na jednatelství, jest nám umožněno poskytnouti je každé hospodynce z tohoto města a okolí. Vaši oddání Schneider & Kleina.
Některé z našich předních druhů:
Lumír Rye, 1 gallon \$ 3.50
Lumír Rye, 3 gallony 9.50
Lumír Rye, 5 gallonů 15.50
Gallon vína zdarma s každou 5gallon. objednávkou.

S. JUNG & CO., velkoobchod lihovinami
v MILWAUKEE, WIS.
jsou jediní majitelé
Dr. A. Svobody Hořkého Vína.
Připravené dle předpisů tohoto proslulého lékaře, doporučeno ode všech lékařských autorit v nemocích žaludku a vnitřnosti. Toto výtečné léčivé víno, užíváno li v pravých dávkách, může býti užíváno co lík při slabosti žaludku, nechuti k jídlu, nezáživnosti a všech podobných nemocích.
Prodáváno jest v plných kvartových lahvích. Žádejte o toto víno, jež jest k dostání ve všech českých hostincích.
J. H. SHARY,
2957 FARNAM ST., OMAHA, NEB. Telefon 4927.

Metz Bro's Brewing Co.
Nejstarší pivovar v Omaze.
TELEFON DOUGLAS 119.
Vaři nejlepší pivo soudkové i lahvové na celém světě.

Nejstarší a nejlepší místo pro schůzku jest
ED. MAURERA RESTAURANT A
HOSTINEC
v čis. 1306 Farnam ul.
Pravá importovaná piva na čepu. Písňkové z Městčanského pivovaru v Plzni v Čechách. Hobrau Munich Bavaris pivo. Pivo Anheuser-Busch a světově známé Faust získalo rozsáhlou reputaci.
Kavárna pro dámy nalézá se na druhé podlaže. 4012

SEVERO-NĚMECKÝ LLOYD
Pravidelná poštovní a paroplavební doprava
z Baltimore do Brémen
přimo po nových dvostrubových poštovních parnicích od 7,500 do 10,000 tun snosnosti:
Cassel, Breslau, Rhe in, Koeln, Hanover, Frankfurt, Brandenburg, Chemnitz, Necha, Mainz.
II. ajuta z Baltimore do Brémen od \$45.00 nahoru.
Tyto parníky mají pouze jednu třídu kajutní, jež označena jest jako II. kajuta.
Všle jmenované parníky jsou výhradně nové, výtečně zbudované a salony zařízené, pokoje kajutní na palubě. Elektrické osvětlení ve všech prostorách.
Další správy podávají generální jednatelé:
A. SCHUMACHER & CO., No. 7 S. Gay St., Baltimore, Md.
H. CLAUSENIUS & CO., 95 Dearborn Str., Chicago, Ill.
aneb jejich zástupci v zemi.